

Oslavujme Pána

Ak je sviatok, tak to treba osláviť. Ak je sviatok Pána, tak je potrebné osláviť Pána. Kresťania neoslavujú veľkonočného zajaca, ani sviatok jari. Centrom Veľkej noci nie je ani posvätenie veľkonočných jedál, ani veľkonočná polievka, ale oslava Pánovho vzkriesenia.

Apoštol Peter nadšený z Pánovho zmŕtvychvstania sa postaví pred dav a pripomína jeho súčasníkom Ježišovo pôsobenie od krstu, cez časy, keď „chodil a dobre robil“ až po chvíľu, keď ho zavesili na drevo a zabili. To podstatné z jeho prejavu je, že: „Boh ho tretieho dňa vzkriesil!“

Po vzkriesení sa Ježiš zjavil svedkom, ktorých Boh vopred určil. A prikázal im, aby ľudu dosvedčovali a hlásali, že to jeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvych a pre jeho meno dostane odpustenie hriechov každý, kto v neho verí.

Oslavujme dnes Pána v duchu týchto slov. Máme v nebi priateľ'a, ktorý nám dáva nádej na naše vzkriesenie a na Božiu spravodlivosť za dobrý život, ktorá čaká na každého, kto sa tu na zemi snaží byť dobrý voči druhým a kto si pestuje priateľský vzťah k Bohu.

Znížme nároky na druhých, zvýšme nároky na seba

„Dobre by bolo, keby si napísal..., opravil..., postavil...“ Mnohí vedia, čo majú urobiť druhí. To nie je zlé. Ak je potrebné niečo urobiť pre spoločné dobro, treba upozorniť tých, ktorí to majú urobiť. Len. Ak chceme, aby iný niečo urobil, tak je dobré, ak dodáme, ako aj my osobne prispejeme k dobru druhých. V tomto bode sa viacerí strácajú. Nerozumejú, že to aj oni môžu napísať..., opraviť..., postaviť..., aj oni môžu byť pritom, čo treba urobiť a „priložiť svoju ruku k dielu“.

Porozmýšľajme, každý za seba, čo sme za posledné dni a týždne chceli od druhých, ako sme ich usmerňovali. A teraz každý za seba nech si povie, či sme si aj my zvýšili nároky na seba? Pracovali sme doma a v práci viac a lepšie? Postrehlo naše okolie, že sme urobili niečo, čomu sme sa predtým vyhýbali? Sedíme menej pred obrazovkou, pri „pivku“ a viac sa namáhame? Ak si odpovedal na tieto otázky kladne, tak môžeš zadávať príkazy druhým, ale ak nie, tak sa povenuj najprv sebe a svojim povinnostiam a až keď začneš zaspávať unavený od nadmerného plnenia povinností, tak potom začni „koordinovať“ druhých.

Každý môže nájsť na tom druhom špinu.
Budme tými, ktorí nájdu zlato.

PROGRAM 18.4.-24.4.	<i>Centrom Veľkej noci je zmŕtvychvstanie</i>	
Pondelok – 18.4. PONDELOK VO VELK. OKTÁVE	<u>8.00</u> <u>10.00</u>	Za ZBP rod. Volovská č.42
Utorok – 19.4. UTOROK VO VELK. OKTÁVE	<u>7.00</u>	Za ZBP pre Katarínu 40 rokov života a jej rodinu
Streda – 20.4. STREDA VO VELK. OKTÁVE	<u>7.00</u>	† Jozef Ihnát 1. výr. smrti
Štvrtok – 21.4. ŠTVRTOK VO VELK. OKTÁVE		
Piatok – 22.4. PIATOK VO VELK. OKTÁVE	<u>18.00</u>	† Mária † Andrej č. 2
Sobota – 23.4. SOBOTA VO VELK. OKTÁVE	<u>8.00</u>	† Ján a rodičia z oboch strán č. 56
NEDEĽA –24.4. 2. VELKONOČNÁ NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA	<u>8.00</u> <u>10.00</u>	Za ZBP pre rod. Gajdošovú a Milčovú

PROGRAM 25.4.-1.5.	<i>Zvyšuj nároky – na seba</i>	
Pondelok – 25.4. Sv. Marka, evanjelistu Sviatok	<u>18.00</u>	† Andrej † Anna Bončíková č. 178
Utorok – 26.4. Féria	<u>7.00</u>	Za ZBP Jozefa 75 rokov života a jeho rodiny
Streda – 27.4. Féria	<u>7.00</u>	† Peter Voľanský 2. výročie smrti č. 2
Štvrtok –28.4. Féria		
Piatok – 29.4. Sv. Kataríny Sienskej, panny a uč. Cirkvi, patrónky Európy, Sviatok	<u>18.00</u>	† Jozef † Anna Miková č. 189
Sobota – 30.4 Féria	<u>8.00</u>	† Anna † Jozef † Michal č. 155
NEDEĽA –1.5. TRETIA VELKONOČNÁ NEDEĽA	<u>8.00</u> <u>10.00</u>	Na úmysel

*Vydáva: RKFÚ Modra n. C. pre vnútornú potrebu farnosti.
Vychádza každú druhú nedeľu na základe požiadavky p. farára.
Texty pre Vás spracoval a upravil Ondrej.
Text neprešiel jazykovou úpravou.*

Sv. Otec – ak nevieš odpustiť, nie si kresťanom!

„Sú muži a ženy, ktorí pracujú veľa, ale naozaj veľa pre výrobu zbraní určených na zabíjanie, zbraní, ktoré budú nakoniec zmáčané krvou mnohých nevinných, mnohých ľudí. Sú tu vojny! Existujú vojny a je tu aj táto nehanebnosť pripravovať vojnu, vyrábať zbrane proti druhému, určené na zabíjanie! Pokoj zachraňuje, pokoj ti dáva žiť, dáva ti rásť. Vojna ťa ničí, ubíja ťa.“

Avšak vojna nevyzerá len takto, „je aj v našich kresťanských spoločnostiach, medzi nami“. Ako zdôraznil Svätý Otec, rada: „Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si“. Odpustenie je podľa pápeža „kľúčovým slovom“: „Tak, ako Pán odpustil vám, tak robte aj medzi vami navzájom. **Ak nevieš odpustiť, nie si kresťanom.** Budeš len dobrým mužom, dobrou ženou... Lebo nerobíš to, čo urobil Pán. A zároveň, ak ty neodpúštiš, nemôžeš prijať Pánov pokoj, Pánovo odpustenie. Každý deň, keď sa modlíme Otčenáš, hovoríme: ‚odpusť nám, ako aj my odpúšťame...‘ Je to podmienené. Snažíme sa akoby ‚presvedčiť‘ Boha, aby bol dobrý, tak, ako sme aj my dobrí, keď odpúšťame – a naopak. Sú to len slová, však? Len slová! Odpúšťajte si! Tak, ako Pán odpustil vám, tak robte aj vy.“

Verím v Boha

Náš Boh je živý Boh. Zjavoval sa v dejinách izraelskému národu. Predstavil sa praotcom, predstavuje sa Mojžišovi ako JHWH. Tomáš Akvinský povedal: „Boh je ten, kto daruje život, zmysel a cieľ.“

Od detstva sú nám vtĺkané určité predstavy o Bohu: „Je to ten, čo nosí darčeky...čo dáva zdravie...čo je tam hore...“ Mnohí dospelí kresťania žijú len v týchto predstavách, lebo okrem kázni v kostole nečítali žiadnu teologickú knihu, neprečítali si katechizmus katolíckej cirkvi, ani Sv. Písmo. Takáto predstava je desivá. Je to tak, ako keď si predstavíte dospelého človeka v detských nohaviciach, v maličkých topánkach. Áno, takáto predstava desí, ale takto zdesení máme byť, ak sme ostali vo viere zakorenení kdesi v detstve.

Boh je najviac zneužívané slovo zo všetkých ľudských slov. Ľudia preň zabíjali a zaň zomierali... Vytvorili obyčajné karikatúry a napíšu pod ne „BOH“, vraždia sa navzájom a hovoria: „V mene Božom...“ Sú to ľudia, ktorí Boha zat'ahujú tam, kde On nie je. Aj na opaskoch nemeckých vojakov počas druhej sv. vojny bol nápis: „Boh s nami.“

Zdroj: Poznaj a ver, str. 14-15

VEDEL SI TO

Istý mládenec z indiánskeho kmeňa sa musel podrobiť skúške. Spočívala v tom, že mal žiť v prísnom osamotení. Vybral sa tento mladý indián a po ceste dorazil na strmý končiar. „Zdolať tento štít, to bude moja skúška“, pomyslel si. Keď vyšiel na vrch, videl pred sebou krásny svet. Zrazu začul pri nohách akýsi šuchot, pozrel sa tam a zbadal hada. Prv, než sa stihol pohnúť, had prehovoril: „Umieram,“ povedal. „Je mi tu hore strašná zima a nemám tu čo jesť. Prosím ťa, schovaj ma pod košeľu a znes ma do údolia.“

„Nie!“ povedal mladík. „Poznám ťa. Dobre viem, čo si zač. Si jedovatý štrkáč. Ak ťa vezmem, poštieš ma a zabiješ.“ „Neboj sa,“ povedal had, „tebe to neurobím. Ak ma znesieš, neublížim ti.“

Mladík chvíľu odmietal, no had vedel presvedčať. Nakoniec ho mladík schoval pod košeľu a vzal ho so sebou. Keď zišli do údolia, jemne ho položil na zem. Hada sa zrazu stočil, zaštrkal, vyrštil sa a chlapca poštipal.

„Sľúbil si mi...“ zakričal mladík.

„Vedel si, čo riskuješ, keď si ma vzal so sebou,“ povedal had a odplazil sa.

Náš život je plný stretnutí s dobrom, ale aj so zlom. Pokušiteľ si hľadá cestu ku každému: „Poosočovať a ponadávať na druhých – čo na tom, že môj jazyk „štípe“ a ubližuje, tak ako jazyk hada?“ Pestovanie zlovykov: „lenivosť, prejedanie sa, alkoholizmus, hodiny na mobiloch a počítačoch, nezmyselné sedenie pred televízorom, hazard...“ A čo si čakal? Vedel si to! Komu sa teraz čuduješ, hadovi, či sebe?!

Mimoriadne javy - pôst

➤ Mikuláš z Flue (1417 – 1487) sv. patrón Švajčiarska. Žil posledných 20 rokov ako pustovník, pričom neprijímal žiadnu potravu. Keď ho raz predstavení prinútili, aby na skúšku požil trochu chleba a vína, prišlo mu nevoľno, všetko vyvrátil a vyhlásil, že jediné, čo mu prospieva, je Eucharistia.

➤ Bl. A.K. Emmerichová (1774 – 1824) od roku 1811 postupne prestala prijímať potravu – konsekrovaná hostia a trochu vody či ovocnej šťavy stačili na to, aby ju celé roky udržiavali pri živote. Svedectvo o tom podáva jej ošetrojúci lekár, ktorý bol spočiatku skeptikom a neskôr veľkým priateľom tejto vizionárky.

➤ Terézia Palminota (1896 – 1934) zachovávala počas posledných troch rokov svojho života úplný pôst.

➤ Terézia Naumannová (1898 – 1962) už v r. 1922 sa živila výlučne tekutou potravou. Potom postupne prestala prijímať potravu. Od r. 1926 pociťovala veľký odpor k jedlám a nápojom. Iba po každodennom sv. prijímaní vypila pár kvapiek vody, aby ľahšie prehltila hostiu.

